

הצייר האמריקני-ישראלי ירדן וולפסון מציג ציורי שמן של חפצים מסביבתו הקרובה, שמצוירים באופן מעורפל

ציורי שמן של הצייר האמריקני-ישראלי ירדן וולפסון מתעתעים. חלקם נוגעים במציאות קונקרטית, באמצעות ציור אובייקט קלאסי, אך לצדם אותה המציאות עצמה מצוירת במעורפל, כמבעד לעיניים דומעות או זיכרון מרוחק. הפרטים נותרים מרומזים, כמו משימה להשלמה בראשו של המתבונן - תרגיל בגשטאלט. מה שנראה כאגרטה פרחים צבעוניים בעבודה אחת, הופך לבבואה בשחור-לבן-אפור בציור הסמוך, ולמשיחות מכחול בשכבות של צבע אדום אחיד בשלישי. "אלה הם ימצבי הווייה שונים, של אותה סביבה", הוא מסביר, ומכאן גם שם התערוכה שהוא מציג בגלריה רוטשילד פיין ארט בתל אביב.

וולפסון מצייר את הסביבה האינטימית שבה הוא חי - הסטודיו, הסלון, חפצים ביתיים מחיי היומיום, המשמשים לו כמודל טבע דומם. באופן העברתם אל הבד הוא כמו לוכד את האור הנופל עליהם, או עובר בעדם, ומעיד על הלך רוח או על שעות היום השונות. מה שנותר מהאובייקטים הוא רק טביעת עין, נוכחות שלעתים נעדרת ונותר ממנה רק הד ויזואלי

אתה משתעשע במתח בין ציור מסורתי לעכשווי-קונספטואלי

אני מתייחס לכל סדרה כעבודה אחת, שיש בה שלושה או ארבעה חלקים. גם החלקים היותר מופשטים וציורי המונוכרום הם קלאסיים, אבל יש משהו מאוד עכשווי בהצבה של יצירות זו לצד זו כיחידה אחת מורכבת, למרות שלכאורה הן יכולות לעמוד כל אחת בפני עצמה. התחביר הזה, יוצר מכלול שמעיד על הווייה פנימית, מצבים משתנים, שמעבר לציור הבודד

אם אנסה להסביר את עצמי באופן פילוסופי, זה יישמע מאוד פורמלי, אבל כצייר אני מכוון לחווייה ויזואלית וגופנית. הציור הוא פעולה פיזית" וההתבוננות היא חווייה פיזית. אני נהנה לצייר את אותם דברים באופנים שונים. אני חווה את זה כסדרה, כאשר העבודות מוצבות בגלריה הקשר הזה לעתים נעלם, אבל כשהוא מופיע מתרחשת הבנה ברובד עמוק יותר

וולפסון נולד ב-1960 בלוס-אנג'לס, לאב ישראלי ולאם אמריקנית. לאחר שסיים לימודי אמנות בקליפורניה ובאוניברסיטת ייל, הגיע לישראל והתגורר בירושלים עשר שנים, עד 2002. במהלך שהותו בישראל, לימד בבצלאל ובקלישר, בין היתר. בשנים האחרונות חזר לארה"ב וכיום הוא מתגורר בקולורדו

לדבריו, לאור הישראלי העז, הבוהק והחד הייתה השפעה רבה על עבודתו והוא ממשיך להיות נוכח גם בעבודות המאוחרות, שנוצרו בארה"ב. עם זאת, דווקא השפעות של ציור אמריקני ניכרות מאוד בצבעוניות האקספרסיבית אך המובלעת. כך, הוא יוצר חיבור בין האמן השכלתן, החוקר והמודע, לבין היוצר הרגשי, העוקב אחר זרם התודעה שלו

אני מוצא את עצמי מצייר את חלל הסטודיו או הסלון, והפרופורציות של השטח הן ירוקו. זו הגיאומטריה שמתחת לפרטים. כשאני משחק כך עם רותקו אני חוקר את היומיומי. הסלון שלי, הכורסה או השטיח והאור הנכנס - ואני בתוכם, יוצר יחס אינטימי עם המצבים האלה, מעניין אותי לגעת במשהו שמעבר לחפצים

זו אופטימיות שפוגשת מלנכוליה

"זה לא מלנכולי. אולי משהו יותר איטי, פנימי. אפשר לומר אפילו רוחני"

מצבי הווייה" - ירדן וולפסון, גלריה רוטשילד פיין ארט, שדי רוטשילד 140 ת"א, ב'ה' 11:00-18:30, י' 10:00-13:00, שבת"

11:00-13:00